

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

(вул. Садова, 3, зал засідань 330, о 15:00)

ПРОТОКОЛ ЗАСІДАННЯ № 151

від " 08 " січня 20 24 р.

(у режимі відеоконференції)

Головувала Голова Комітету РАДІНА А.О.

Присутні члени Комітету:

МОШЕНЕЦЬ О.В., АНАНЧЕНКО М.О., КАБАЧЕНКО В.В.
БУРМІЧ А.П., ЖМЕРЕЦЬКИЙ О.С., ІВАНІСОВ Р.В.,
ОДАРЧЕНКО А.М., ТКАЧЕНКО О.М., СЮМАР В.П.,
ШИНКАРЕНКО І.А.

На засіданні присутні:

Калмикова Н.Ф. - заступник Міністра оборони України
Степанян С.Л. - тимчасово виконуючий обов'язки
директора Департаменту з питань запобігання та виявлення корупції
Міністерства оборони України

Рева І.В. - представник Директорату цифровізації
Міністерства оборони України

Пашинін П.І. - представник Директорату цифровізації
Міністерства оборони України

Андрусяк М.В. - заступник начальника Головного управління
персоналу Генерального штабу Збройних Сил України

Глущенко Ю.М. - заступник начальника мобілізаційного управління
Головного управління персоналу Генерального штабу Збройних Сил
України

Ширалієв Р.Ш. - начальник мобілізаційного відділу
Головного управління персоналу Генерального штабу Збройних Сил
України

Працівники секретаріату Комітету:

Карман Ю.В., Акопян Е.Н., Желих Н.М., Корчинська М.В.,
Чілікіна А.В., Рій В.О.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ

1. Про внесення пропозиції Голові Верховної Ради України стосовно кандидатури до складу постійної делегації Верховної Ради України у Парламентській асамблеї Ради Європи.

2. Про проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення окремих питань мобілізації, військового обліку та проходження військової служби» (реєстр. № 10378, суб'єкт права законодавчої ініціативи – Кабінет Міністрів України).

3. Про проекти нормативно-правових актів (проекти законів України реєстр. №№ 10255, 9601, 9116 (із зауваженнями), 9456 (із зауваженнями), 10215, 9490, 10313 доопрацьований, 10343, 9083, 10265 (із зауваженнями), 10337, 9462, 10143, 9633, 9569, 9478, 10207, 10321, 9585, 10242, 10190, 10361, 10094, 9518, 9662, 10068, 10097).

1. Про взяття за основу проекту порядку денного засідання Комітету на 08 січня 2024 року

(Радіна, Кабаченко, Карман)

Заслухавши і обговоривши інформацію Голови Комітету Радіної А.О., народних депутатів України – членів Комітету про взяття за основу проекту порядку денного засідання Комітету на 08 січня 2024 року, Комітет **вирішив**:

Порядок денний засідання Комітету на 08 січня 2024 року взяти за основу.

Результати голосування:

за – 9 (Радіна А.О., Мошенець О.В., Кабаченко В.В.,

Жмеренецький О.С., Іванісов Р.В., Одарченко А.М.,

Ткаченко О.М., Шинкаренко І.А., Ананченко М.О.);

утримались – 0;

проти – 0.

Рішення прийнято.

2. Про обговорення пропозиції Голови Комітету
Радіної А.О.

(Радіна, Кабаченко, Карман)

Заслухавши і обговоривши пропозицію Голови Комітету Радіної А.О. про перенесення другого питання проекту порядку денного та його розгляду першим питанням, Комітет **погодив** перенести друге питання проекту порядку денного та розглянути його першим питанням.

3. Про затвердження в цілому порядку денного засідання
Комітету на 08 січня 2024 року

(Радіна, Кабаченко, Карман)

Заслухавши і обговоривши інформацію Голови Комітету Радіної А.О., народних депутатів України – членів Комітету про затвердження в цілому порядку денного засідання Комітету на 08 січня 2024 року, Комітет **вирішив**:

Затвердити в цілому порядок денний засідання Комітету на 08 січня 2024 року.

Результати голосування:

за – **9** (Радіна А.О., Мошенець О.В., Кабаченко В.В.,

Жмеренецький О.С., Іванісов Р.В., Одарченко А.М.,

Ткаченко О.М., Шинкаренко І.А., Ананченко М.О.);

утримались – **0**;

проти – **0**.

Рішення прийнято.

4. Про проект Закону України «Про внесення змін до
деяких законодавчих актів України щодо удосконалення
окремих питань мобілізації, військового обліку та
проходження військової служби»

(Радіна, Калмикова, Степанян, Кабаченко, Ткаченко, Іванісов, Ширалієв,
Бурміч, Глущенко, Карман)

Згідно із статтею 93 Регламенту Верховної Ради України, відповідно до предмета відання і за дорученням Голови Верховної Ради України, Комітет для підготовки експертного висновку щодо відповідності вимогам антикорупційного законодавства, розглянув проект Закону України «Про внесення змін до деяких

законодавчих актів України щодо удосконалення окремих питань мобілізації, військового обліку та проходження військової служби» (реєстр. № 10378), поданий Кабінетом Міністрів України.

Проектом Закону, відповідно до пояснювальної записки, пропонується законодавчо удосконалити процедуру проведення заходів мобілізації, удосконалити військовий облік призовників, військовозобов'язаних та резервістів, соціальний захист військовослужбовців, а також окремі питання проходження військової служби для покращення якості підбору особового складу під час доукомплектування бойових підрозділів для відсічі збройної агресії проти України.

Комітет погоджується з необхідністю удосконалення процедури мобілізації. Разом з тим звертає увагу, що призов громадян на військову службу під час мобілізації має відбуватися у передбачуваний, чітко визначений спосіб, без зловживань і корупційних ризиків.

У проекті Закону виявлено окремі положення, що містять корупціогенні фактори.

I. Положення проекту Закону надають окремим суб'єктам владних повноважень дискреційні повноваження.

По-перше, місцевим державним адміністраціям та органам місцевого самоврядування надаються повноваження щодо забезпечення прибуття громадян на збірні пункти та у військові частини (новий пункт 6 частини першої статті 27 Закону України «Про місцеві державні адміністрації», новий пункт 3¹ частини першої статті 36 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»).

Однак, у проекті Закону відсутній спосіб у який зазначені органи забезпечуватимуть прибуття громадян. Запропонована конструкція норми «забезпечення прибуття» може зумовити прийняття уповноваженими особами дискреційних рішень щодо застосування до громадян вибіркового підходу, а також необґрунтоване застосування заходів впливу, в тому числі у вигляді примусу або фізичної сили. Також запропоноване не забезпечує єдиної державної політики у сфері призову та мобілізації, створює для посадових осіб корупційні ризики.

По-друге, новою статтею 20¹ Закону України «Про правовий режим воєнного стану» керівнику територіального центру комплектування та соціальної підтримки (далі – ТЦК та СП) надається повноваження ініціювати внесення до Єдиного реєстру боржників та виключення з нього громадян, які не виконали обов'язки визначені частиною третьою статті 22 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» (не прибули за викликом або не уточнили свої облікові дані).

Як наслідок до таких осіб застосовуватимуться обмеження, зокрема, у вигляді заборони на проведення операцій з рухомим та нерухомим майном; обмеження на право керування власним транспортним засобом та отримання посвідчення водія; обмеження права на користування та розпорядження коштами та іншими цінностями; відмови в укладенні кредитного договору, договору позики; призупинення отримання пільг та послуг від держави.

При цьому, проект Закону не визначає у чому полягає «обмеження на право керування власним транспортним засобом» (на відміну від заборони) та не визначає способу застосування такого обмеження.

Проект Закону не містить порядку, умов та строків реалізації керівником ТЦК та СП повноважень щодо внесення відомостей про військовозобов'язаних та резервістів до Єдиного реєстру боржників та виключення таких відомостей з цього реєстру. Зазначене надає керівнику ТЦК та СП дискреційні повноваження, зокрема, в частині строків прийняття такого рішення, порядку визначення причин, що призвели до невиконання положень законодавства військовозобов'язаними та резервістами, у тому числі, передбачених законодавством поважних причин такого неприбуття чи несвоечасного прибуття.

Також проектом Закону пропонується застосовувати до осіб санкції (обмеження) шляхом включення їх до Єдиного реєстру боржників без встановлення факту вчинення такою особою правопорушення та притягнення її до відповідальності.

Крім того, нова редакція частини третьої статті 22 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» встановлює обов'язок для громадян прибути у відповідне місце не лише за розпорядженням керівника ТЦК та СП, а й командирів військових частин, керівників органів Служби безпеки України, Служби зовнішньої розвідки України, розвідувального органу Міністерства оборони України, органів управління центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту.

Однак проект Закону не містить процедури прийняття рішення керівником ТЦК та СП, яка б, зокрема, передбачала взаємодію з переліченими державними органами.

Також, проект Закону не встановлює механізм перевірки законності та обґрунтованості прийняття таких рішень, права на їх оскарження, адже запропоновані обмеження суттєво впливатимуть на права та свободи громадян.

По-третє, проектом Закону пропонується виключити статтю 17 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» у якій визначаються підстави надання відстрочки від призову на строкову військову службу, а також пропонується змінити поняття «строкова військова служба» на «базова військова

служба». При цьому, проект Закону не визначає нових підстав надання відстрочки від направлення на базову військову службу.

Водночас відповідно до нової редакції частини третьої статті 16 цього ж Закону на районні (міські) комісії з питань направлення для проходження військової служби (далі – районні (міські) комісії) покладається повноваження надавати відстрочку від направлення на базову військову службу та вносити на розгляд комісії вищого рівня клопотання щодо надання громадянам України відстрочок від направлення на базову військову службу у випадках, не передбачених законодавством України.

Однак відсутність визначених на рівні закону вичерпних та чітких випадків надання громадянам відстрочки від направлення на базову військову службу надає районним (міським) комісіям надмірну дискрецію приймати на власний розсуд такі рішення, що збільшує корупційні ризики.

Більше того, такі зміни також надають широку дискрецію та створюють ризики для зловживань своїми повноваженнями комісіям вищого рівня, які наділені повноваженнями переглядати рішення районних (міських) комісій, зокрема щодо надання відстрочки від направлення на базову військову службу. Також за відсутності визначених у законі підстав нівелюється їх функція, як органу, який перевіряє законність рішень районних (міських) комісій.

Крім того, відсутність належно визначених на рівні закону підстав для відстрочки від направлення на базову військову службу фактично позбавляє особу можливості на оскарження рішення таких комісій, хоча таке право передбачено частиною п'ятою статті 16 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу».

По-четверте, статтею 23 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» визначено категорії осіб, які не підлягають призову на військову службу під час мобілізації та під час мобілізації на особливий період. Такі положення є імперативними.

Однак проект Закону доповнює зазначену статтю положенням про те, що рішення про надання військовозобов'язаним відстрочки від такого призову приймається місцевими органами виконавчої влади в порядку встановленому Кабінетом Міністрів України. Водночас такі вимоги застосовуватимуться не до всіх категорій осіб визначених у статті 23 зазначеного Закону. Прийняття окремого рішення не потребуватимуть, зокрема, заброньовані військовозобов'язані та діючі народні депутати України.

Зазначене фактично надає дискреційні повноваження Кабінету Міністрів України та місцевим органам виконавчої влади уточнювати положення закону, що може порушити принцип передбачуваності правового регулювання. Також є незрозумілим, які саме місцеві органи виконавчої влади наділяються такими повноваженнями.

II. Окремі норми проекту Закону не узгоджуються з положеннями Конституції України та інших законів.

По-перше, проектом Закону вносяться зміни до статті 27 Закону України «Про прокуратуру» та статті 19 Закону України «Про державну службу», якими встановлюється додаткова обов'язкова вимога для зайняття відповідних посад – проходження базової загальновійськової підготовки або військової служби.

Відповідно до положень статті 10¹ та 23 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» (в редакції проекту Закону) метою базової загальновійськової підготовки є здобуття військово-облікової спеціальності, навичок і умінь, необхідних для захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України. А під час базової військової служби здійснюється базова загальновійськова підготовка та фахова підготовка.

Однак, зазначені зміни до законів України «Про прокуратуру» та «Про державну службу» порушують конституційне право громадян на управління державними справами та право доступу до державної служби, не узгоджуються з уже визначеними законодавством завданнями та функціями відповідних державних органів та їх посадових осіб, вимогами до професійної компетентності осіб, які претендують на відповідні посади, критеріями та порядком їх добору (статті 17, 24, 38 та 131¹ Конституції України, статті 2, 9-13, 29 Закону України «Про прокуратуру», статті 1, 20, 22 Закону України «Про державну службу»).

Крім того, оскільки керівники відповідних державних органів мають дискреційне повноваження змінювати структуру та штатний розпис, запропоновані зміни дають їм можливість на власний розсуд звільняти працівників, які не пройшли військової служби, адже щодо таких працівників не буде застосовуватись обов'язок пропонувати інші рівнозначні посади для переведення.

По-друге, зміни до статті 51 Закону України «Про прокуратуру» та статті 77 Закону України «Про Національну поліцію» встановлюють нові підстави звільнення прокурорів і поліцейських з посади – у зв'язку з призовом (прийняттям) на військову службу.

Запропоноване суперечить положенням статті 119 Кодексу законів про працю України, яка встановлює обов'язок роботодавця, незалежно від його підпорядкування та форми власності, зберігати місце роботи і посаду за всіма працівниками призваними на військову службу.

III. Окремі положення проекту Закону містять правову невизначеність.

По-перше, місцевим державним адміністраціям та органам місцевого самоврядування надаються повноваження щодо проведення заходів демобілізації (новий пункт 9 частини першої статті 13 та пункт 7 частини першої

статті 27 Закону України «Про місцеві державні адміністрації», новий пункт 3⁻² частини першої статті 36 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»).

Однак зазначене поняття є юридично не визначеним, а тому потребує такого визначення або уточнення.

По-друге, положеннями пунктів 2 та 3 частини дванадцятої нової статті 26 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» передбачається, що під час дії особливого періоду, дії воєнного стану звільняються з військової служби військовослужбовці, які самостійно виховують дитину (дітей) віком до 18 років.

При цьому, проект Закону і чинне законодавство України не містять такого поняття, тому залишається незрозумілим, хто саме може вважатися особою, яка самостійно виховує дитину (дітей) віком до 18 років, а також які документи будуть підтверджувати такий факт.

IV. Проект Закону містить положення, які мають ознаки дискримінації.

По-перше, змінами до статті 25 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» передбачається, що в органах державної влади, інших державних органах підлягають бронюванню лише військовозобов'язані, які займають посади державної служби, а саме: категорія «А» – усі військовозобов'язані, категорії «Б» і «В» – до 50 % військовозобов'язаних.

Однак проектом Закону не передбачено чітких критеріїв щодо визначення тих чи інших осіб, які підлягають бронюванню, що створює корупційні ризики.

Крім того, усі інші працівники державних органів, які працюють за звичайним трудовим договором, зокрема, працівники патронатної служби, які забезпечують виконання повноважень відповідних посадових осіб, позбавляються такої можливості взагалі.

При цьому, положення щодо можливості бронювання усіх військовозобов'язаних, працюючих в органах місцевого самоврядування, не переглядається (не встановлюється жодних кількісних обмежень та критеріїв бронювання військовозобов'язаних).

Зазначені ознаки дискримінації негативно впливатимуть на забезпечення функціонування державних органів та сприятимуть зловживанням керівниками державних органів.

По-друге, змінами до частини дев'ятої статті 14 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» передбачається виключення статусу особи «непридатний до військової служби в мирний час, обмежено придатний у воєнний час». Також прикінцевими та перехідними положеннями проекту Закону пропонується зобов'язати таких осіб повторно пройти медичне обстеження протягом шести місяців з дня набрання чинності законом.

Така пропозиція має ознаки дискримінації, оскільки позбавлятиме гарантій громадян із певними захворюваннями на проходження військової служби з урахуванням стану їх здоров'я. Після визнання таких військовозобов'язаних придатними до військової служби їм не будуть забезпечені умови служби відповідно до їх стану здоров'я та можливостей. При цьому не враховано те, що наразі такі особи можуть бути мобілізовані у воєнний час та призначені на посади, на яких вони можуть виконувати обов'язки військової служби з урахуванням стану здоров'я, підготовки і досвіду військової служби.

Запропоноване також створює додаткові корупційні ризики у діяльності членів військово-лікарських комісій.

Керуючись положеннями пункту 3 частини першої статті 16 Закону України «Про комітети Верховної Ради України», частини першої статті 93 Регламенту Верховної Ради України, Комітет дійшов висновку та прийняв рішення, що проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення окремих питань мобілізації, військового обліку та проходження військової служби» (реєстр. № 10378) **в частині зазначених норм не відповідає вимогам антикорупційного законодавства.**

Результати голосування:

за – 10 (Радіна А.О., Мошенець О.В.,
Кабаченко В.В., Бурміч А.П., Жмеренецький О.С.,
Іванісов Р.В., Одарченко А.М., Сюмар В.П.,
Ткаченко О.М., Шинкаренко І.А.);

утримались – 0;

проти – 0.

Рішення прийнято.

5. Про внесення пропозиції Голові Верховної Ради України стосовно кандидатури до складу постійної делегації Верховної Ради України у Парламентській асамблеї Ради Європи

(Радіна, Сюмар, Мошенець, Кабаченко, Карман)

Заслухавши і обговоривши інформацію Голови Комітету Радіної А.О. щодо доручення Голови Верховної Ради України вих. № 17/7-2024/2354 (1425065) від 04.01.2024 року про надання Комітетом пропозиції стосовно кандидатури до складу постійної делегації Верховної Ради України у

Парламентській асамблеї Ради Європи, керуючись положеннями статей 11, 13, 23, 49, 50 Закону України «Про комітети Верховної Ради України» та відповідно до пункту 10 Положення про постійні делегації Верховної Ради України у парламентських органах міжнародних організацій, затвердженого розпорядженням Голови Верховної Ради України від 29 грудня 2023 року № 1366, Комітет **вирішив:**

Внести пропозицію Голові Верховної Ради України про включення до складу постійної делегації Верховної Ради України у Парламентській асамблеї Ради Європи народного депутата України, заступника Голови Комітету Мошенець Олену Володимирівну.

Водночас, звертаємо увагу, що Комітет не може забезпечити пропорційного представництва депутатських фракцій та груп у складі постійної делегації Верховної Ради України у Парламентській асамблеї Ради Європи, тому доцільно було б залишити також подання кандидатур від них, з метою дотримання квотного принципу.

Результати голосування:

за – **9** (Радіна А.О., Кабаченко В.В., Бурміч А.П.,
Жмеренецький О.С., Іванісов Р.В., Одарченко А.М.,
Сюмар В.П., Ткаченко О.М., Шинкаренко І.А.);
утримались – **1** (Мошенець О.В.)
проти – **0**.

Рішення прийнято.

6. Про проект Закону України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо посилення відповідальності за використання публічних коштів посадовими особами розпорядниками та одержувачами коштів державного та місцевих бюджетів, підприємств державного та комунального сектора економіки»

(Радіна, Кабаченко, Ткаченко, Карман)

Згідно із статтею 93 Регламенту Верховної Ради України, відповідно до предмета відання і за дорученням Голови Верховної Ради України, Комітет для підготовки експертного висновку щодо відповідності вимогам антикорупційного законодавства, розглянув проект Закону України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо посилення відповідальності за використання публічних коштів посадовими особами розпорядниками та одержувачами коштів державного та місцевих бюджетів, підприємств державного та комунального сектора економіки» (реєстр. № 10255), поданий

народними депутатами України Шинкаренком І.А., Арахамією Д.Г., Ткаченком О.М., Радіною А.О. та іншими народними депутатами України.

Проектом Закону, відповідно до пояснювальної записки, пропонується забезпечення відкритості використання публічних коштів, надання своєчасного доступу до повної, точної та достовірної інформації, визначеної Законом, шляхом внесення змін до Кодексу про адміністративні правопорушення та посилення відповідальності за використання публічних коштів посадовими особами розпорядниками та одержувачами коштів державного та місцевих бюджетів, підприємств державного та комунального сектора економіки.

У проекті акта не виявлено корупційних факторів, що можуть сприяти вчиненню корупційних правопорушень.

Керуючись положеннями пункту 3 частини першої статті 16 Закону України «Про комітети Верховної Ради України», статті 55 Закону України «Про запобігання корупції», частини першої статті 93 Регламенту Верховної Ради України, Комітет дійшов висновку та прийняв рішення, що проект Закону України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо посилення відповідальності за використання публічних коштів посадовими особами розпорядниками та одержувачами коштів державного та місцевих бюджетів, підприємств державного та комунального сектора економіки» (реєстр. № 10255) **відповідає вимогам антикорупційного законодавства.**

Результати голосування:

за – 9 (Радіна А.О., Мошенець О.В.,

Кабаченко В.В., Бурміч А.П., Жмеренецький О.С.,

Іванісов Р.В., Одарченко А.М., Ткаченко О.М.,

Шинкаренко І.А.);

утримались – 0;

проти – 0.

Рішення прийнято.

Секретар Комітету

В.КАБАЧЕНКО

7. Про обрання секретаря засідання Комітету

(Радіна, Шинкаренко, Карман)

Заслухавши і обговоривши інформацію Голови Комітету Радіної А.О. про відсутність народного депутата України – секретаря Комітету Кабаченка В.В., Комітет **погодив** обрати секретарем засідання Комітету народного депутата України – голову підкомітету Комітету Шинкаренка І.А.

8. Про проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо дебіюрократизації діяльності центрального органу виконавчої влади у сфері освіти і науки»

(Радіна, Шинкаренко, Карман)

Згідно із статтею 93 Регламенту Верховної Ради України, відповідно до предмета відання і за дорученням Голови Верховної Ради України, Комітет для підготовки експертного висновку щодо відповідності вимогам антикорупційного законодавства, розглянув проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо дебіюрократизації діяльності центрального органу виконавчої влади у сфері освіти і науки» (реєстр. № 9601), поданий народним депутатом України Бабаком С.В. та іншими народними депутатами України.

Відповідно до пояснювальної записки, законопроект розроблено з метою виконання зобов'язань, передбачених статтею 431 Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, які полягають у реформуванні та модернізації системи вищої освіти, сприянні зближенню у сфері вищої освіти в рамках Болонського процесу, підвищенні якості вищої освіти, розширенні можливостей закладів вищої освіти, а також враховуючи Державну антикорупційну програму на 2023-2025 роки, затверджену постановою Кабінету Міністрів України від 4 березня 2023 р. № 220.

У проекті акта не виявлено корупціогенних факторів, що можуть сприяти вчиненню корупційних правопорушень.

Керуючись положеннями пункту 3 частини першої статті 16 Закону України «Про комітети Верховної Ради України», статті 55 Закону України «Про запобігання корупції», частини першої статті 93 Регламенту Верховної Ради України, Комітет дійшов висновку та прийняв рішення, що проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо дебіюрократизації діяльності центрального органу виконавчої влади у сфері освіти і науки» (реєстр. № 9601) **відповідає вимогам антикорупційного законодавства.**

Результати голосування:

за – 8 (Радіна А.О., Мошенець О.В., Бурміч А.П., Жмеренецький О.С., Іванісов Р.В., Одарченко А.М., Ткаченко О.М., Шинкаренко І.А.);

утримались – 0;

проти – 0.

Рішення прийнято.

9. Про проект Закону України «Про лісові репродуктивні ресурси»

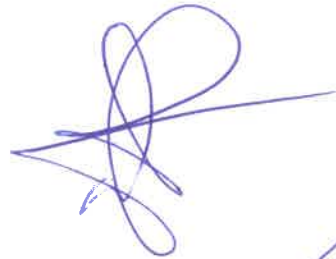
(Радіна, Шинкаренко, Мошенець, Карман)

Заслухавши і обговоривши інформацію Голови Комітету Радіної А.О., народних депутатів України – членів Комітету щодо проекту Закону України «Про лісові репродуктивні ресурси» (реєстр. № 9116), поданий народними депутатами України Бондаренком О.В., Овчинниковою Ю.Ю. та іншими народними депутатами України Комітет погодив **перенести** його розгляд на наступне засідання Комітету і запросити суб'єкта права законодавчої ініціативи.

Рішення не голосувалося.

Засідання Комітету закрито.

Голова Комітету

А. РАДІНА

Секретар засідання
Комітету

І. ШИНКАРЕНКО